

Betæneligheder fra Finansministeriets Side, idet man gaar ud fra, at det ikke oprindeligt har været Lovens Hensigt, at disse Kreditforeninger skulde yde saa store Laan. Naar saa endvidere Landstingets Konservative udtaler, at det ikke er uden store Betæneligheder, at man er gaaet med til at forhøje Laanegrænserne til henholdsvis 16 000 og 20 000 Kr., er der virkelig efter min Mening al Anledning for de Konservative i dette høje Ting til at ønske dette Lovforslag underkastet en naturligvis hurtig og velvillig Behandling, men jeg vilde dog sætte Pris paa, at man kunde faa saadanne yderligere Oplysninger, at de store Betæneligheder, man i Landstinget har næret paa dette Punkt, kunde reduceres noget. Jeg skal derfor tillade mig senere at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg, hvor man kan tale om Sagen.

Formanden: Folketingsmand Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det forekommer mig, at det ærede Medlem sagde, at Husmandskreditforeningslovene er af 1915, og at der siden da er sket 5 Forandringer i disse. Det er vel rigtigt, at den Lov, vi her formelt forandrer, er en Lov af 1915, men selve Husmandskreditforeningslovene er jo af 1880. Maa jeg dernæst have Lov til at sige med Hensyn til Kreditforeningernes Fællesudvalg, at jeg betragter det som et udpræget Udtryk for Sagkundskaben indenfor Kreditforeningsvæsenet i alle tekniske Spørgsmaal, men overfor det her foreliggende Forhold er det ikke saa meget Udtryk for Sagkundskab som for indbyrdes Konkurrence.

Formanden: Folketingsmand Jacob Christensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jacob Christensen: Jeg vil til det konservative Folkepartis Ordfører, Hr. Ulrich, sige, at naar han mente, at Ejendomspriserne vilde rasle ned, navnlig Priserne for de Ejendomme, her er Tale om, gad jeg nok spørge, om ikke det samme vilde ske, om de fik Laan i andre Kreditforeninger. Spørgsmaalet er, om man i andre Kreditforeninger vurderer mere ædrueligt

end i Husmandskreditforeningerne. Jeg vil dog mene, at i Husmandskreditforeningerne er Vurderingerne lige saa ædruelige og nøgterne som i de andre Kreditforeninger; idet man tager Hensyn til alle Forhold ligesom i de andre Kreditforeninger. Jeg forstaar derfor ikke det ærede Medlems Udtalelser.

Maa jeg sige til det andet ærede Medlem af det konservative Folkeparti, Hr. Otto Larsen, at det er rigtigt, at der er foretaget adskillige Ændringer netop paa dette Omraade, men desværre har man aldrig fra Rigsdagens Side helt og fuldt taget Hensyn til de Henstillinger, som er kommet fra de to Kreditforeninger; man er kun gaaet Halvvejen, man har aldrig helt ud villet imødekomme de Krav, der stilledes. Derfor har det været nødvendigt for Kreditforeningerne at komme igen for at opnaa det, de maatte ønske at opnaa for at kunne fortsætte Virksomheden. Som allerede udtalt af Hr. Rode kan man slet ikke i et Forhold som dette lægge Kreditforeningernes Fællesudvalgs Afgørelser eller Afstemninger til Grund, thi det er Konkurrencehensyn, der her gør sig gældende; derfor betyder denne Afstemning intet som helst for Rigsdagen med Hensyn til Bedømmelsen af de omhandlede Forhold.

Jeg maa beklage, hvis det virkelig skulde være Meningen at henvise Lovforslaget til Udvalg. Efter at det har været saa grundigt overvejet i Udvalg her i Folketinget og derefter ligeledes har været grundigt overvejet i et Landstingsudvalg, forstaar jeg ikke, at der skulde være Grund til at nedsætte Udvalg. Et Ønske derom kan jeg i hvert Fald kun betragte som et Udtryk for Uvillie mod selve Sagen.

Indenrigsministeren (Sigurd Beyg): Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa de Udtalelser, der er fremkommet fra forskellige Sider angaaende Laanegrænserne, og som viser, at den Uenighed, der tidligere har været her i Tinget desangaaende, fremdeles er til Stede, men at man dog i udstrakt Grad under Hensyn til samtlige foreliggende Omstændigheder mener at kunne samles om det Grundlag, her foreligger.

I Anledning af Hr. Jacob Christen-